

muje manželce příjezd krále Duncana, odpoví lady Macbethová:

Ten příchozí musí být opatřen!

(J. V. Sládek)

Ten, kdo jde k nám,

si zvláštní péče žádá.

(O. Fischer)

Ten, co jde k nám,

si žádá zvláštní péče.

(E. A. Saudek)

Ironické „zvláštní péče“ (tj. zavraždění) u Fischera a Saudka je výstižnější než řešení Sládkovo.

Na počátku 3. jednání zve Macbeth při loučení Banqua na hostinu a Banquo slibuje, že se určitě dostaví. Divák to chápe jako dramatickou ironii, ví, že Banquo bude dříve zavražděn — a současně je to předzvěst zjevení Banquova ducha na hostině. Tuto zlověstnou repliku přeložil lépe Sládek než Fischer:

Macbeth: Jen při hostině nescházejte nám.

Banquo: Já, pane, scházet nebudu.

(J. V. Sládek)

Macbeth:

Leč jistě přijď!

Banquo: Já přijdu, pane.

(O. Fischer)

Banquo právě v okamžiku, kdy prochází kolem ukrytých vrahů, mluví o tom, že bude přšet, „padat déšť“; první vrah na to ironicky naváže výkřikem, ať padne Banquova hlava. Nejlépe je dvojznačnost zachována u Saudka: